

РЕШЕНИЕ

№ 5024

гр. София, 17.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 25.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9601** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: [електронна поща], чрез Е. К., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221517005866-091-001 от 27.04.2018 г., издаден от Б. Н. Н. – орган, възложил ревизията и Т. В. М. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1000/12.07.2018 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" гр. С., с който на дружеството са определени допълнителни задължения общ размер на 19941,01 лв., съответно по реда на ЗДДС в размер на 11 433,33 лв.-главница и лихви в размер на 2 168,48 лв., както и задължения по ЗКПО в размер на главница 5 716,67 лв. и лихви за забава в размер на 622,53 лв.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Я.А., твърди, че РА е неправилен, незаконосъобразен и необоснован. Претендира се отмяна на РА и присъждане на сторените разноски по делото, съгласно приложен списък.

Ответника-директор на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ОДОП/ - [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. Н. излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждане на следващото се юрисконсултско възнаграждение, депозира писмени бележки.

Административен съд – София,34 състав,след преценка на събраните по делото доказателства,поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна/решението е връчено на 18.07.2018г./,жалбата е депозирана на 23.07.2018г./л.5-8/,имаща правен интерес от обжалването.Ревизионният акт е обжалван в предвидения за това срок пред директора на ОДОП-гр.С.,който с решението си го е потвърдил.Жалбата е процесуално допустима.

Ревизията на ТД е възложена със ЗВР/л.22/ №Р-22221517005866-020-001 от 05.09.2017г./,издадена от И. М. Р.,на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед №А 10778 от 23.08.2017 г. да изпълнява задълженията на Б. Н. Н.,считано от 04.09.2017 г. до 08.09.2017 г. Ревизия на [фирма] е за определяне на задълженията по ЗКПО за периодите от 25.02.2014 г. до 31.12.2016 г. и по ЗДДС за периодите от 29.12.2014 г. до 31.07.2017г.На основание чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК,сроктът за извършване на ревизията е продължен до 16.02.2018г. със заповеди №Р-22221517005866-020-002 от 16.11.2017 г. и №Р-22221517005866-020-003 от 15.12.2017 г./л.26/,издадени от Б. Н. Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22221517005866-092-001 от 23.03.2018г./28-41/,връчен на 30.03.2018г. на Е. В. К..Срещу издадения РД е постъпило писмено възражение с вх. №53-00-2515#1/12.04.2018 г.Ревизията е приключила с РА №Р-22221517005866-091-001/27.04.2018г./л.42-49/,издаден от Б. Н. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган,възложил ревизията и Т. В. М.,на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.–ръководител на ревизията. РА е връчен на управителя на [фирма] на 27.04.2018г.С оспорвания РА са коригирани декларираните от дружеството резултати по ЗДДС за данъчни периоди: от м. 02.2016 г. до м. 07.2016 г. и м. 09.2016 г. и е установен допълнително корпоративен данък за 2016г.Корекциите произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя общо в размер на 11 433,33 лв. по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и от извършено преобразуване на счетоводният финансов резултат във връзка с отчетените по горесцитираните доставки разходи на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 26, т. 1 и т. 2 от ЗКПО.РА е потвърден с решение № 1000/12.07.2018 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – [населено място],в обжалваната част.Всички цитирани актове са издадени от надлежно упълномощени органи по приходите,видно от приложените по делото упълномощителни заповеди/л.18,19/.От приобщените по делото доказателства,се установява,също така и че ЗВР,заповедите за изменение на ЗВР,РА и РД са надлежно подписани с валидни електронни подписи/л.51-60/,положени в съответствие със закона за електронния документ и електронния подпис към момента на подписването на електронните документи.

В хода на ревизията е установено,че основен предмет на дейност на дружеството-жалбоподател са дейности свързани със събиране на залози за участие в игри със залагания върху резултати от спортни състезания, изплащане на печалби и

връщане на неосъществени залози на участниците в игрите. За целта [фирма] е сключило договор за възлагане и извършване на букмейкърска дейност с [фирма] от 26.06.2014 г. През ревизирия период дружеството осъществява дейността си в търговски обект /букмейкърски пункт за залагания/,находящ се в [населено място], [улица].В дневниците за покупки ТД е включило фактури,издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК],по които му е отказан данъчен кредит в общ размер на 11 433,33 лв,за ревизирия период.За да потвърди РА в обжалваната част,предмет на настоящото производство,решаващият орган изцяло е възприел мотивите на ревизирия екип,като е посочил че всички спорни доставчици са deregистрирани по ЗДДС.При справка в информационната система на НАП е констатирано,че доставчиците са отразили процесните фактури в отчетните си регистри по чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за съответните периоди.Изследвана е кадровата и техническа им обезпеченост.Установено е, че към периодите, в които са издадени процесните фактури не са разполагали с назначени лица по трудови и/или извънтрудови правоотношения.Не са представени и доказателства за техническа обезпеченост за извършване на фактурираните услуги,т. е. че доставчиците разполагат със собствени или наети активи.

В съдебно заседание от 25.06.2019 г. е прието заключение на вещото лице П.К. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза /СЧЕ/. Проследено е, в т. ч. и в табличен вид кога и по какъв начин е извършено разплащане на данъчната основа и дължимия данък по процесните фактури и с какви документи е документирано разплащането.Вещото лице е констатирало, че счетоводното записване на стопанските операции е в хронологичен ред, съответстващ на извършването им.

При така установеното от фактическа страна,съдът намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА, предвид следното:

При извършване на задължителната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган,изрично определен в заповеди № РД-01-803/07.06.17г. и А107788/23.08.2017г.Същата е приключила в срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи-орган по приходите, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, в предвидената от закона форма и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което обжалваният акт не страда от пороци водещи до неговата нищожност.Заповедите за възлагане на ревизия, РД и РА са подписани от посочените в тях издатели с квалифициран електронен подпис по чл.13 ал.3 ЗЕДЕП, приравнен на саморъчен-чл.13 ал.4 ЗЕДЕП, в срока на действие на удостоверение по чл.24 ЗЕДЕП за всеки един от тях.

Органът по приходите е отказал на жалбоподателя упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] на основание, чл.68 ал.1, чл.69 ал.1 т.1, вр. чл.6/9 и чл.25 ЗДДС, като е приел, че не е доказано наличието на данъчно събитие и доставка по тях.

Спорът между страните е формиран по въпроса дали са реално извършени доставки на стоки и услуги и оттам възникнало ли е данъчно събитие между жалбоподателя и неговите преки доставчици [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], даващи основание за издаване на фактурите, по които Е. е претендирало право на приспадане на данъчен кредит.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Данъчният субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая тази доказателствена тежест изрично и подробно е указана на жалбоподателя с определението за насрочване на делото от 16.10.2018 г. За да откажат правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от К. "Е. с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], органите по приходите са приели, че липсват обективни данни, че услуги/доставки по процесните фактури са извършени от издателите на фактурите. След проверка и анализ на съдържащите се в административната преписка доказателства, касаещи спора, съдът достигна до следните фактически констатации и правни изводи:

По отношение на установените задължения по ЗДДС.

I.Доставчик- [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

На ревизираното дружество е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2300,00 лв. по фактури: [ЕГН]/26.6.2016г. с предмет „извършени СМР“-с ДО 7000,00лв и ДДС1400,00лв./л.98/,№[ЕГН]/31.8.2016г.с предмет „рекламни брошури“ с ДО-4500,00лв.и ДДС-900,00лв.,издадени от [фирма].Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 04.03.2015г. и deregистрирано на 17.10.2016г.Във връзка с извършване на насрещната проверка на [фирма] е изготвено ИПДПОЗЛ№П-22221417206436-040-01/24.11.2017г.При проверка в информационния масив е установено, че изисканите фактури съгласно ИПДПОЗЛ № П-22221417206436-040-01 / 24.11.2017г. са включени в дневника за продажби и СД по ЗДДС за съответния период.Установено е,че за проверявания период дружеството няма наети лица на трудови правоотношения или наети лица по граждански договори.Не са представени документи относно използвани активи за извършване на услугата – наети или собствени.Не е представена информация относно кадровата обезпеченост притежавало ли е дружеството квалифицирани работници за съответната доставка,както и информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи – материали, труд и др.След анализ на събраните доказателства в хода на ревизията от ревизираното лице, от извършената проверка на доставчика и присъединената информация от регистрите и архивите на НАП и Търговския регистър, органите по приходите са приели,че в хода на ревизията ТД и неговият доставчик [фирма] не са представили доказателства за реално получени услуги и материали,по повод издадените фактури.

II.Доставчик- [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

На ревизираното дружество е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2699,67 лв. по четири фактури:№700000003/29.02.2016г. фактура № [ЕГН]/29.03.2016г./л.105/с предмет“рекламни флаери“,Фактура №700000102/26.02.2016г./с предмет“рекламни флаери“//л.92/ и Фактура № 724/23.03.2016г./л.93-с предмет „флаери“/ издадени от [фирма].Дружеството доставчик е регистрирано по ЗДДС на 01.11.2009г. и deregистрирано на 21.06.2016г. Установено е че изисканите фактури съгласно ИПДПОЗЛ № П-22221417206440--040-01/24.11.2017г. са включени в дневника за продажби и СД по ЗДДС за съответния период.След извършена справка в ПП „СУП" е установено,че за проверявания период дружеството няма наети лица на трудови правоотношения, проверяваното лице не е представило документи за наети лица по граждански договори.След анализ на събраните доказателства в хода на ревизията от ревизираното лице, от извършената проверка на доставчика и присъединената информация от регистрите и архивите на НАП и Търговския регистър, органите по приходите са приели, че в хода на ревизията ТД и неговият доставчик [фирма],не са представили доказателства за реално извършени и получени рекламни материали в посочените по горе фактури.

III-доставчик- [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

На ревизираното дружество е отказано право на приспадане на данъчен кредит в

размер на 3833,33 лв. по фактури №100000434/29.01.2016г.,№654/31.03.2016г.,№693/28.04.2016г./ с предмет-„стъклопакет“//л.94/,№698/28.04.2016г./с предмет-„рекламни материали“/,л.95/издадени от [фирма] Е..Видно от ПИНП изисканите фактури съгласно ИПДПОЗЛ № П-22220617206439-040-01 / 24.11.2017г. са включени в дневника за продажби и СД по ЗДДС за съответния период.От извършената справка в ПП „СУП“ е установено , че за проверявания период дружеството няма наети лица на трудови правоотношения,като също проверяваното лице не е представило документи за наети лица по граждански договори.След анализ на събраните доказателства в хода на ревизията от ревизираното лице, от извършената проверка на доставчика и присъединената информация от регистрите и архивите на НАП и Търговския регистър, органите по приходите са приели,че в хода на ревизията ТД и неговият доставчик,не са представили доказателства за реално извършени и получени материали в посочените по горе фактури.

IV.Доставчик- [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

На ревизираното дружество е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2800 лв. по две фактури № [ЕГН]/24.06.2016г. /л.97//с предмет-„СМР“/с ДО 7200лв. ДДС1200.00лв.,Фактура№[ЕГН]/29.06.2016г./л.99/с предмет-„СМР“/ с ДО 8400лв, ДДС 1400.00 лв.Насрещната проверка на доставчика установява, че изисканите фактури съгласно ИПДПОЗЛ № П-22220417206442-040-01 / 24.11.2017г. са включени в дневника за продажби и СД по ЗДДС,за съответния период. След извършена справка в ПП „СУП“ се установява, че за проверявания период дружеството няма наети лица на трудови правоотношения, проверяваното лице не е представило документи за наети лица по граждански договори.Не са представени документи относно използвани активи за извършване на услугата – наети или собствени.Не е представена информация относно кадровата обезпеченост притежавало ли е дружеството квалифицирани работници за съответната доставка. Данни на подизпълнителя /при наличие на подизпълнител/ извършил услугата, конкретно лица извършители на услугата; Информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи – материали, труд и др. След анализ на събраните доказателства в хода на ревизията от ревизираното лице, от извършената проверка на доставчика и присъединената информация от регистрите и архивите на НАП и Търговския регистър, органите по приходите са приели,че в хода на ревизията ТД и неговият доставчик - [фирма] не са представили доказателства за реално получени услуги,по повод издадените фактури.

По отношение на установените задължения по ЗКПО.

За 2016 г. от [фирма] е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2215И0110933/26.03.2017 г. Декларирана е данъчна печалба, в размер на 28 123,24 лв. ревизиращият екип е преобразувал счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество за 2016 г. в посока увеличение с отчетените разходи във връзка с получените фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] в размер на 57 166,67лв.След извършеното от ревизиращия екип увеличение на финансовия резултат на жалбоподателя със сума в размер на 57 166,67 лв., е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба, в размер на 85 289,91 лв. и е определен

дължим корпоративен данък за 2016 г. в размер на 8 528,99 лв. при деклариран и внесен от дружеството в размер на 2 812,32 лв. За спорния период от органите по приходите е начислена и лихва за забава в размер на 622,53 лв.

В настоящия случай между страните не се спори и се установява от представените доказателства, в т. ч. и приетата, неоспорена ССЕ, че процесните доставки са обективирани във фактури, отговарящи на изискванията на чл. 7 от ЗСч. Същите са коректно отразени в счетоводството на жалбоподателя. Следва обаче да се има предвид, че само счетоводното отразяване на операциите, не е достатъчно условие съответната доставка на стока или услуга да бъде призната за реално осъществена. Съгласно чл. 12 ал. 1 ЗДДС облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Съгласно чл. 6 ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Според чл. 25, ал. 1 от закона пък, данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица. Общата формулировка на понятието "услуга" включва в себе си не само сделките, квалифицирани от гражданско-правна гледна точка като договори за изработка или поръчка, но и всякакви други сделки и правни действия, които могат да се определят като доставка по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗДДС.

От събраните по делото доказателства се установи, че фактурите издадени от [фирма] и [фирма] /№ [ЕГН], Фактура № [ЕГН]/29.06.2016г., № [ЕГН]/26.6.2016г./ са за извършени „СМР-строително монтажни работи“. В конкретния случай обаче, няма съмнение, че процесните първични счетоводни документи, касаят не нещо друго, а договори за изработка. Според легалната дефиниция, възведена в чл. 258 от ЗЗД, с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение. Следва да се посочи, че за да се направи ясен извод за наличие на конкретно осъществена доставка, следва да се установи извършването на услугата и заплащане на възнаграждението - паричните суми по процесните доставки. В настоящия процес следваше да се установи къде, кога, от кого и в какъв обем е изработил търговецът трудовия резултат, за който се е задължил. Все в тази насока, следваше в хода на производството да се установи какви конкретно СМР са извършени и в какви обеми от [фирма] и [фирма] /с посочване на конкретни проекти, протоколи за извършени СМР, получател, материали и т. н./. По повод възникналите договорни отношения между ревизираното лице и [фирма] и "К." при преценката за реалното извършване на услугите, следва да се съобразява дали лицето, сочено за реален изпълнител е разполагало с материална, техническа и кадрова обезпеченост. С оглед вида на посочените строителни работи, несъмнено са необходими съответните ДМА, в т. ч. инвентар и техника за осъществяване на услугите. Доказателства за наличието на необходимите активи не са представени, както в хода на ревизията, така и в настоящото производство, както и не се събраха доказателства за обема на извършените СМР от доставчиците на жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства се установи, че фактурите издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] /№ 700000003/29.02.2016г., № [ЕГН]/29.03.2016г., № 700000102/26.02.2016г., № 72

4/23.03.2016г., №[ЕГН]/31.8.2016г., №698/28.04.2016г./са с предмет рекламни материали-„флаери“, а фактура с №693/28.04.2016г./ с предмет-„стъклопакет“. В хода на производството, не се установи в какъв формат са рекламните материали /флаери/, кога и на какъв носител са предадени от доставчиците, какво рекламното послание съдържат, няма доказателства кой е изработил рекламните материали, като и кой е изработил „стъклопакета“. Не са налице каквито и да било конкретни параметри на договорените услуги между жалбоподателя и доставчиците. Единствените доказателства относно доставките са издадените фактури, като не са представени договори за изработка или други договори по ЗЗД, между жалбоподателя и доставчиците. Самите ТД, посочени по горе нямат обезпеченост за извършване на подобен род доставки и услуги. Представените доказателства създават впечатление единствено за документално оформление на отношенията, без наличие на реални стопански операции и реални доставки. Липсата на приемо-предавателни протоколи е допълнителна индичия за липса на реално изпълнени доставки. Съдът следва да отбележи, че съдържанието на фактурите, издадени от доставчиците също не отговарят на изискването на чл. 226, т. 6 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и на разпоредба на чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС - в описанието на услугите не се съдържа релевантната информация, необходима за индивидуализирането на престацията. Непълнотата на фактурата възпрепятства установяване съответствието на действително извършена доставка, възможността за доказване реалността на доставката, респективно установяване настъпването на данъчното събитие, и е самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит по фактурите посочени по-горе. Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга /и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация/. В решението по дело С-271/12 СЕС приема, че правото на приспадане на ДДС може да се откаже на данъчно задължените лица, получатели на услуги, които разполагат с непълни фактури, дори ако в допълнение към последните след приемането на решението за отказ е предоставена информация с цел да се докаже действителното извършване, естеството и стойността на фактурираните сделки. Според решения по Дела С-152/02, С-146/05, С-392/09 правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с две кумулативни предпоставки, а именно: стоките да са били предоставени или услугите да са били извършени и данъчнозадълженото лице да притежава данъчна фактура, или документ, който съгласно критериите, определени от държавата членка, може да се счита за служещ за фактура. Настоящия състав следва да отбележи фактът, че доставчикът след като не е доказал т. нар. кадрова, материална и ресурсна обезпеченост, също не може да бъде сам по себе си основание за извод, че услугата не е фактически извършена, респ. това не съставлява и обективни данни за наличието на измамни действия, съответно за знанието или участието в тях на жалбоподателя, но и тези факти няма пречка да бъдат взети предвид в съвкупната им преценка с останалите такива, установени в хода на производство, във връзка с формиране на крайния извод относно релевантното за спора обстоятелство. Обстоятелството, че органите по приходите не са установили как точно е извършена услугата, с какъв кадрови потенциал разполага посоченият търговец, не може да бъде основание за отказ от право на данъчен кредит, но единствено и само при положение, че се установи фактическото извършване на „услугата“, при което ще са изпълнени материалноправните предпоставки за възникването на правото. По настоящото дело

от коментираните по-горе доказателства, съдът приема, че не може да се установи в условията на пълно доказване на начина на извършване на услугите/доставките. Действително, събрани са доказателства за извършено разплащане, налице са и доказателства за счетоводното отразяване на доставките в счетоводството на жалбоподателя и в това на доставчиците. Всички те обаче, в своята съвкупност обосновават единствено и само извод за едно прецизно документално оформяне на доставките на процесните стоки, респ. услуги. Заключение на вещото лице, което се кредитира от съда и не е оспорено от страните в процеса, всъщност установява единствено и само документалното оформяне и счетоводното отразяване, но не и основния спорен по делото факт. Представените документи/единствено фактури/ също не дават отговор на спорния по делото въпрос. Поради изложените съображения, съдът намира, че в случая органите по приходите са направили законосъобразен и обоснован извод, че данъкът по процесните фактури е начислен неправомерно, доколкото е начислен в нарушение на императивните изисквания на закона за вярно и обективно отразяване на действителни доставки в издадените първични счетоводни документи.

По отношение на установените задължения по ЗКПО.

За 2016 г. от [фирма] е подадена ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2215И0110933/26.03.2017 г. Декларирана е данъчна печалба, в размер на 28 123,24 лв. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован, чрез първичен документ по смисъла на ЗСч. отразяващ вярно стопанските операции. За целите на корпоративното подоходно облагане документът следва да отразява вярно и точно всяка стопанска операция. В случая не са налице доказателства за реално осъществени сделки по фактурите с доставчици [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК]. За да се приеме, че е документално обоснован счетоводно отразения разход, трябва да се докаже по категоричен начин, че този разход е действително извършен. В процесния случай, за да се признае за реално извършен разхода, не е достатъчно само наличието на фактура и плащане по нея, а следва да са налице документи, доказващи основанието за извършването на разхода. Доказването на реалността на услугата е необходимо условие за признаване на счетоводно отразените разходи, като в случая не се установи услугите да са извършени. Издаването на първичен счетоводен документ и отчитането му в счетоводство на получателя/клиента и неговия доставчик, както и представянето на доказателства за плащане по фактурите, не е достатъчно, за да бъде един разход документално обоснован по смисъла на ЗСч и ЗКПО. Съгласно и разпоредбата на чл. 16 от ЗКПО когато една или повече сделки, включително между несвързани лица са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, финансовият резултат следва да се определи, без да се вземат предвид тези сделки. В случая получателят на доставката разполага единствено с фактури и е отчел разходи въз основа на фактури, издадени за сделки, които не са осъществени, извършените разходи не са документално обосновани чрез първичен счетоводен документ, отразяващ вярно стопанската операция и тези разходи не следва да бъдат признавани за данъчни цели и с тези разходи следва да бъде преобразуван финансовия резултат в посока увеличение. Правилно ревизиращия екип е преобразувал счетоводния финансов резултат на ревизираното дружество за 2016 г. в посока увеличение с отчетените разходи във връзка с получените фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] в размер на 57 166,67 лв.

Водим от горното, жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

От страните се претендират разноски,които предвид изхода от делото, следва да се присъдят на ответника възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита в размер на 1129,00 лв., изчислено съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. на ВАС за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд София,34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и електронен адрес: **[електронна поща]**,чрез Е. К.,в качеството на управител,срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221517005866-091-001 от 27.04.2018 г., издаден от Б. Н. Н. – орган,възложил ревизията и Т. В. М.-ръководител на ревизията,потвърден с решение №1000/12.07.2018 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" – [населено място],с който на дружеството са определени допълнителни задължения в общ размер на 19941,01лв.,съответно по реда на ЗДДС в размер на 11 433,33 лв./главница/ и лихви в размер на 2 168,48 лв.,както и задължения по ЗКПО в размер на /главница/ 5 716,67 лв. и лихви в размер на 622,53 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес]представявано от управителя Е. К.,да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика",ОДОП-НАП-гр.С. сумата от 1129,00 лв./хиляда сто двадесет и девет /лева,представляваща възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните.

съдия: